P9_TA(2021)0358

Översyn av den makroekonomiska lagstiftningsramen

Europaparlamentets resolution av den 8 juli 2021 om översynen av den makroekonomiska lagstiftningsramen för en bättre inverkan på Europas realekonomi samt större transparens när det gäller beslutsfattandet och ökat demokratiskt ansvarstagande (2020/2075(INI))

(2022/C 99/21)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, som undertecknades i Rom 1957,

— med beaktande av artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen,

— med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artiklarna 121, 122, 126 och 136 och protokoll nr 12,

— med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2010 om den finansiella, ekonomiska och sociala krisen: rekommendationer om åtgärder och initiativ (delbetänkande) ([1]) och av sin resolution av den 6 juli 2011 om den finansiella, ekonomiska och sociala krisen: rekommendationer om åtgärder och initiativ ([2]),

— med beaktande av rådets direktiv 2011/85/EU av den 8 november 2011 om krav på medlemsstaternas budgetramverk ([3]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1173/2011 av den 16 november 2011 om effektiv övervakning av de offentliga finanserna i euroområdet ([4]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1174/2011 av den 16 november 2011 om verkställighetsåtgärder för att korrigera alltför stora makroekonomiska obalanser i euroområdet ([5]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1175/2011 av den 16 november 2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1466/97 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ([6]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser ([7]),

— med beaktande av rådets förordning (EU) nr 1177/2011 av den 8 november 2011 om ändring av förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott ([8]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013 av den 21 maj 2013 om förstärkning av den ekonomiska övervakningen och övervakningen av de offentliga finanserna i medlemsstater i euroområdet som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet ([9]),

([1]) EUT C 70 E, 8.3.2012, s. 19.
([2]) EUT C 33 E, 5.2.2013, s. 140.
([3]) EUT L 306, 23.11.2011, s. 41.
([4]) EUT L 306, 23.11.2011, s. 1.
([5]) EUT L 306, 23.11.2011, s. 8.
([6]) EUT L 306, 23.11.2011, s. 12.
([7]) EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.
([8]) EUT L 306, 23.11.2011, s. 33.
([9]) EUT L 140, 27.5.2013, s. 1.

Torsdagen, 8 juli 2021

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigering av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet ([10]),

— med beaktande av sin resolution av den 24 juni 2015 om översynen av ramen för ekonomisk styrning: lägesbeskrivning och utmaningar ([11]),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 februari 2015 *Att på bästa sätt utnyttja flexibiliteten inom stabilitets- och tillväxtpaktens befintliga regler* (COM(2015)0012/2),

— med beaktande av de fyra ordförandenas rapport av den 5 december 2012 *Mot en verklig ekonomisk och monetär union*, de fem ordförandenas rapport av den 22 juni 2015 *Färdigställandet av EU:s ekonomiska och monetära union*, kommissionens vitbok av den 1 mars 2017 om Europas framtid och kommissionens diskussionsunderlag av den 31 maj 2017 om en fördjupad ekonomisk och monetär union,

— med beaktande av revisionsrättens särskilda rapport nr 3/2018 *Revision av förfarandet vid makroekonomiska obalanser (MIP)*,

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 december 2019 om den europeiska gröna given (COM(2019)0640),

— med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2020 om den europeiska gröna given ([12]),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 februari 2020 *Översyn av den ekonomiska styrningen* (COM(2020)0055),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 mars 2020 *Samordnad ekonomisk reaktion på Covid-19-utbrottet* (COM(2020)0112),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 mars 2020 om aktivering av den allmänna undantagsklausulen i stabilitets- och tillväxtpakten (COM(2020)0123),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 27 maj 2020 *EU vid ett vägskäl – bygga upp och bygga nytt för nästa generation* (COM(2020)0456),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 27 maj 2020 om EU-budgeten som motor i den europeiska återhämtningsplanen (COM(2020)0442),

— med beaktande av kommissionens förslag av den 28 maj 2020 till rådets förordning om inrättande av Europeiska unionens återhämtningsinstrument för att stödja återhämtningen efter covid-19-pandemin (COM(2020)0441),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 ([13]),

— med beaktande av Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 16/2020 *Den europeiska planeringsterminen – De landsspecifika rekommendationerna tar upp viktiga frågor men behöver genomföras bättre*,

— med beaktande av den europeiska finanspolitiska nämndens bedömning av EU:s finanspolitiska regler med fokus på sex- och tvåpacken av den 11 september 2019, den europeiska finanspolitiska nämndens årsrapport av den 29 oktober 2019, den europeiska finanspolitiska nämndens uttalande av den 24 mars 2020 om covid-19, den europeiska finanspolitiska nämndens bedömning av den 1 juli 2020 av den finanspolitiska inriktningen för euroområdet 2021 och den europeiska finanspolitiska nämndens årsrapport för 2020 av den 20 oktober 2020,

([10]) EUT L 140, 27.5.2013, s. 11.
([11]) EUT C 407, 4.11.2016, s. 86.
([12]) Antagna texter, P9_TA(2020)0005.
([13]) EUT L 198, 22.6.2020, s. 13.

— med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 11 december 2020 om den fleråriga budgetramen och Next Generation EU, covid-19, klimatförändringar, säkerhet och yttre förbindelser,

— med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 16 december 2020 om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning samt nya egna medel, inbegripet en färdplan för införandet av nya egna medel ([14]),

— med beaktande av sin resolution av den 17 april 2020 om en samordnad EU-insats mot covid-19-pandemin och dess konsekvenser ([15]),

— med beaktande av sin resolution av den 15 maj 2020 om den nya fleråriga budgetramen, egna medel och återhämtningsplanen ([16]),

— med beaktande av rådets förordning (EU) 2020/672 av den 19 maj 2020 om inrättande av ett europeiskt instrument för tillfälligt stöd för att minska risken för arbetslöshet i en krissituation (SURE) till följd av covid-19-utbrottet ([17]),

— med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 21 juli 2020,

— med beaktande av sin resolution av den 23 juli 2020 om slutsatserna från Europeiska rådets extra möte den 17–21 juli 2020 ([18]),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 17 september 2020 om den årliga strategin för hållbar tillväxt 2021 (COM(2020)0575),

— med beaktande av sin ståndpunkt av den 16 september 2020 om utkastet till rådets beslut om systemet för Europeiska unionens egna medel ([19]),

— med beaktande av sin resolution av den 13 november 2020 om investeringsplanen för ett hållbart Europa – finansieringen av den gröna given ([20]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens ([21]),

— med beaktande av kommissionens *European Economic Forecast: Winter 2021 (Institutional Paper 144)* från februari 2021,

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2021 *Ett år efter utbrottet av covid-19: finanspolitiska insatser* (COM(2021)0105),

— med beaktande kommissionens meddelande av den 5 februari 2020 *Översyn av den ekonomiska styrningen – Rapport om tillämpningen av förordningarna (EU) nr 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 och 473/2013 och om ändamålsenligheten hos rådets direktiv 2011/85/EU* (COM(2020)0055),

— med beaktande av kommissionens *European Economic Forecast: Spring 2021 (Institutional Paper 149)* från 2021,

— med beaktade av kommissionens meddelande av den 2 juni 2021 *Samordning av den ekonomiska politiken 2021: få bukt med covid-19, stödja återhämtningen och modernisera ekonomin* (COM(2021)0500),

— med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandet från utskottet för konstitutionella frågor (A9-0212/2021).

— med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen, och av följande skäl:

([14]) EUT L 433 I, 22.12.2020, s. 28.
([15]) Antagna texter, P9_TA(2020)0054.
([16]) Antagna texter, P9_TA(2020)0124.
([17]) EUT L 159, 20.5.2020, s. 1.
([18]) Antagna texter, P9_TA(2020)0206.
([19]) Antagna texter, P9_TA(2020)0220.
([20]) Antagna texter, P9_TA(2020)0305.
([21]) EUT L 57, 18.2.2021, s. 17.

Torsdagen, 8 juli 2021

A. De 30 senaste åren har ramen för ekonomisk styrning genomgått ett antal förändringar för att åtgärda dess brister avseende utformning och genomförande och för att anpassa den till nya ekonomiska utmaningar.

B. Den nuvarande ramen för styrning innehåller konceptuella och praktiska svagheter, som leder till alltför komplicerade regler, svag verkställighet samt brist på egenansvar och på incitament för att bedriva en symmetrisk och kontracyklisk politik. Den nuvarande ramen lyckades varken minska skillnaderna i EU eller skydda eller stimulera tillväxtfrämjande offentliga investeringar.

C. I efterdyningarna av den globala finanskrisen fokuserade de successiva reformerna av EMU på riskreducering men man införde inte riskdelningselement.

D. De makroekonomiska anpassningsprogrammen uppvisade en brist på nationellt egenansvar och skadade den sociala strukturen i de länder som genomförde dem.

E. 2015 antog kommissionen riktlinjer om den bästa användningen av flexibiliteten i stabilitets- och tillväxtpaktens regler för att stärka kopplingen mellan strukturreformer, investeringar och finanspolitiskt ansvar.

F. Europeiska unionen står inför flera långsiktiga utmaningar: en folkhälsokris, en klimatkris och en brist på investeringar i offentlig infrastruktur, vilket förvärrar de socioekonomiska skillnaderna.

G. Utmaningen med den dubbla omställningen kräver ytterligare offentliga investeringar, vilket förhindras inom den gällande finanspolitiken. Investeringarna inom både den offentliga och privata sektorn var otillräckliga redan före krisen, trots historiskt låga räntor.

H. De offentliga bruttoinvesteringarna minskade till följd av finanskrisen och statsskuldskrisen, och i många medlemsstater är de offentliga nettoinvesteringarna rentav negativa, vilket tyder på att den nuvarande finanspolitiska ramen leder till alltför recessiva konsolideringsåtgärder och till minskade offentliga investeringar under perioder med budgetkonsolidering.

I. Det finns ett betydande underskott i finansieringen av investeringar, vilket bör åtgärdas: 470 miljarder EUR per år fram till 2030 för att uppnå EU:s miljömål ([22]), 142 miljarder EUR per år för social infrastruktur, t.ex. sjukhus eller skolor ([23]), och 190 miljarder EUR per år för att stabilisera det offentliga kapitalet ([24]).

J. Den offentliga skuldsättningen var hög i början av pandemin, och den aldrig tidigare skådade recessionen, de aldrig tidigare skådade nationella finanspolitiska åtgärder som vidtagits till följd av pandemin och behovet av att stödja en hållbar och inkluderande återhämtning kommer att påverka de offentliga finanserna och EU:s skuldkvot kommer att nå en ny topp på över 100 % av BNP.

K. Den miljömässiga ([25]) och sociala hållbarheten är sammanlänkad med risker avseende den långsiktiga finanspolitiska hållbarheten.

L. Pandemin orsakar en exogen chock utan motstycke med omfattande asymmetriska följder, som har en negativ inverkan på utsikterna för EU:s ekonomi och ökar skillnaderna mellan medlemsstaterna.

([22]) Kommissionen, SWD(2020)0098 – Identifying Europe's recovery needs, 27.5.2020, s. 14–16.

([23]) Denna uppskattning täcker enbart hälso- och sjukvård och långtidsvård (70 miljarder EUR), utbildning och livslångt lärande (15 miljarder EUR) och bostäder till överkomliga priser (57 miljarder EUR). Källa: Fransen, L., Bufalo, G., Reviglio, E., Boosting Investment in Social Infrastructure in Europe – Report of the High-Level Task Force on Financing Social Infrastructure in Europe, 2018, s. 116.

([24]) Kommissionen, SWD(2020)0098 – Identifying Europe's recovery needs, 27.5.2020, s. 18–20.

([25]) Extrema katastrofer har en tendens att minska den ekonomiska produktionen (Botzen, Deschenes and Sanders, 2019). Enligt IMF:s prognoser skulle stora väderrelaterade katastrofer kunna ha en negativ inverkan på BNP i fasta priser per capita, och länder som är bättre rustade att hantera stora naturkatastrofer skulle enklare kunna dämpa effekterna.

M. Pandemin har förstärkt redan befintliga ojämlikheter och fattigdom och har visat vikten av den europeiska sociala modellen och dess sociala säkerhetsnät.

N. I Europa visar de ekonomiska prognoserna ([26]) ([27]) en ofullständig och ojämn återhämtning i flera hastigheter. Distributionen av vaccinerna går allt snabbare och det finns stora risker för skillnader och ökade ojämlikheter mellan länder, sektorer och samhällssegment, särskilt bland unga arbetstagare, kvinnor och lågutbildade arbetstagare.

O. Det finns fortfarande långsiktiga risker för att vissa medlemsstaters ekonomier påverkas negativt och därför bör tillbakadragandet av stödet kompletteras med åtgärder för att underlätta skapandet och omfördelningen av arbetstillfällen, särskilt genom program för omskolning och kompetenshöjning, vid behov tillsammans med inkomststöd.

P. Geopolitiska risker kan påverka statsskuldernas hållbarhet.

Q. Det diskretionära finanspolitiska stödet skiljde sig åt bland medlemsstaterna när det gäller storlek och sammansättning, och det fanns ett tydligt positivt samband mellan finanspolitiskt utrymme och den politiska insatsens storlek, vilket ledde till en assymetri som också kan utgöra en risk för ojämlika villkor på den inre marknaden och öka skillnaderna i återhämtningstakten.

R. EU:s krishantering ([28]) har stärkt EMU och har hittills lyckats att skapa tillit och förtroende och därmed fått bukt med finansmarknadernas volatilitet; Parlamentet understryker i detta syfte vikten av utfärdandet av EU-obligationer.

S. 2020 inledde kommissionen ett offentligt samråd för att se över effektiviteten hos ramen för ekonomisk styrning, vilket avbröts av covid-19-pandemins utbrott.

1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt inleda den offentliga debatten om översynen av EU:s ram för ekonomisk styrning och att som ett resultat av översynen lägga fram övergripande och framåtblickande lagstiftningsförslag. Parlamentet noterar att översynen av ramen för den ekonomiska styrningen hade lagts på is på grund av pandemin.

Finanspolitik för att nå en hållbar och inkluderande återhämtning

2. Europaparlamentet välkomnar aktiveringen av den allmänna undantagsklausulen i stabilitets- och tillväxtpakten, vilket till fullo är motiverat med tanke på pandemins ekonomiska och sociala konsekvenser. Parlamentet konstaterar att den allmänna undantagsklausulen inte innebär att stabilitets- och tillväxtpaktens förfaranden avbryts och konstaterar att den kommer att göra det möjligt för kommissionen och rådet att vidta de politiska samordningsåtgärder som behövs inom ramen för pakten samtidigt som de avviker från de budgetkrav som normalt skulle gälla. Parlamentet betonar att den allmänna undantagsklausulen har gjort det möjligt för medlemsstaterna att anta mycket omfattande utgifts- och inkomståtgärder för att minimera pandemins ekonomiska och sociala effekter och att det finanspolitiska stödet gradvis bör fasas ut för att stödja medlemsstaternas insatser med att stödja återhämtningen och stärka den ekonomiska och sociala motståndskraften. Parlamentet noterar graden av flexibilitet hos den nuvarande ramen för ekonomisk styrning inom ramen för de samordnade politiska insatserna mot covid-19-krisen.

3. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande av den 3 mars 2021 med de föreslagna villkoren för avaktivering eller fortsatt aktivering av den allmänna undantagsklausulen. Parlamentet noterar att en övergripande bedömning av läget i ekonomin som i första hand baseras på kvantitativa kriterier bör beaktas. Parlamentet instämmer i att nivån på den ekonomiska verksamheten i EU eller euroområdet jämfört med förkrisnivåerna bör vara det viktigaste kriteriet. Parlamentet påminner i detta sammanhang om vikten av utvecklingen av den hälsomässiga, sociala och ekonomiska situationen i hela EU och euroområdets ekonomi. Parlamentet välkomnar kommissionens meddelande om samordning av den ekonomiska politiken, där det anges att stabilitets- och tillväxtpaktens allmänna undantagsklausul kommer att fortsätta att tillämpas under 2022 och förväntas avaktiveras från och med 2023.

([26]) Europeiska kommissionens ekonomiska prognoser för våren 2021 visar en nedgång under 2020 på 6,1 % av BNP i EU och på 6,6 % av BNP i euroområdet. BNP-tillväxten förväntas återhämta sig långsamt på kort sikt med 4,2 % under 2021 och 4,4 % under 2022 i EU, och 4,3 % under 2021 och under 2022 4,4 % i euroområdet.

([27]) World Economic Outlook: Managing Divergent Recoveries, IMF (april 2021).

([28]) Genom i synnerhet återhämtningspaketet och Sure-instrumentet.

4. Europaparlamentet anser att översynen av ramen för ekonomisk styrning kommer att ske under svåra omständigheter, nämligen de låga räntorna, den aldrig tidigare skådade skuldsättningen och inom ramen för ett stort finanspolitiskt återhämtningspaket som består av bidrag och lån som finansieras med EU-skulder.

5. Europaparlamentet anser att översynen av EU:s ram för ekonomisk styrning är nödvändig. Parlamentet håller med den europeiska finanspolitiska nämnden om vikten av att ha en tydlig väg mot en reviderad finanspolitisk ram, helst innan den allmänna undantagsklausulen avaktiveras.

6. Europaparlamentet är medvetet om att översynen kommer att bli svårare, mer kontroversiell och mer splittrande om den inleds efter att den allmänna undantagsklausulen har avaktiverats. Parlamentet anser därför att översynen av ramen för ekonomisk styrning bör diskuteras innan ett eventuellt återinförande av de finanspolitiska reglerna.

7. Europaparlamentet noterar att i den befintliga situationen skulle tillämpningen av den nuvarande finanspolitiska ramen, i synnerhet anpassningsbanorna, leda till en snabb skuldminskning som skulle kunna undergräva ekonomiernas återhämtning och potentiellt försvaga medlemsstaternas åtagande att respektera reglerna.

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla tydliga finanspolitiska riktlinjer för medlemsstaterna under den allmänna undantagsklausulens aktiveringsperiod i syfte att på medellång sikt uppnå försiktiga offentliga finanser och finanspolitisk hållbarhet. Parlamentet begär att man, när den allmänna undantagsklausulen har avaktiverats och en reviderad ram ännu inte har införts, utnyttjar alla de befintliga flexibilitetsmöjligheter som föreskrivs i den nuvarande ramen för ekonomisk styrning, såsom klausulen om ovanliga händelser på landsspecifik basis för att förhindra en alltför tidig finanspolitisk konsolidering och begränsa riskerna för långsiktiga negativa effekter.

9. Europaparlamentet anser att de ekonomiska indikatorerna och anpassningsbanorna måste genomföras försiktigt, och efterlyser därför en översyn av stabilitets- och tillväxtpaktens Vademecum (handbok) och uppförandekod. Parlamentet betonar att den finanspolitiska vägledningen bör undvika procykliska snedvridningar, främja uppåtgående konvergens, stärka en hållbar, inkluderande, grön och digital återhämtning genom att bidra till den europeiska gröna given och till genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter, ta hänsyn till skillnaderna när det gäller situationen i de olika medlemsstaterna och motverka makroekonomiska obalanser.

10. Europaparlamentet anser att lån från NextGenerationEU bör bokföras som nationella skulder. Parlamentet uppmanar kommissionen att i samband med uppdateringen av riktlinjerna för genomförandet av stabilitets- och tillväxtpakten behandla utgifter som finansieras av lån från NextGenerationEU på samma sätt som utgifter som finansieras via Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) inom ramen för kommissionens meddelande om flexibilitet.

11. Europaparlamentet efterlyser en fortsatt expansiv finanspolitik så länge som det behövs för att stödja återhämtningen från covid-19-pandemin och driva på de omvandlande förändringar som gör ekonomierna grönare, mer digitala och inkluderande, samtidigt som finanspolitisk hållbarhet säkerställs på medellång sikt. Parlamentet varnar för ett alltför tidigt tillbakadragande av stödet och instämmer i kommissionens rekommendation att finanspolitiken bör fortsätta att vara flexibel och vid behov snabbt kunna anpassas till lägesutvecklingen. Parlamentet anser att de finanspolitiska stödåtgärderna bör bli mer riktade i takt med att återhämtningen går framåt. Parlamentet stöder politik som är anpassad till det aktuella skedet i pandemin, till vägen till ekonomisk återhämtning och till ländernas individuella omständigheter.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att medlemsstaterna utarbetar trovärdiga exitstrategier från de krisrelaterade åtgärderna, utan att föregripa den framtida finanspolitikens utveckling.

13. Europaparlamentet noterar riskerna för långsiktiga negativa effekter för kapitalackumuleringen och arbetsmarknaden på grund av pandemin, vilket skulle kunna hämma ekonomin. Parlamentet påpekar att den ojämlika återhämtningen sannolikt kommer att fortsätta och att finanspolitiken bör begränsa de negativa effekterna och minska ojämlikheterna genom att stödja de delar av ekonomin och samhället som löper större risk för ökade skillnader.

14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att integrera det högkvalitativa finanspolitiska stödet i trovärdiga medelfristiga ramar och utarbeta robusta planer för finanspolitiken på medellång sikt för att säkerställa att där det behövs en expansiv finanspolitik ska denna stödjas av tillväxt och inkluderande åtgärder, samt att säkerställa finanspolitikens kontracykliska roll samtidigt som man beaktar att finanspolitiska nödåtgärder är tillfälliga, begränsade och riktade i syfte att garantera finanspolitisk hållbarhet på medellång sikt. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vid behov övervaka de

finanspolitiska riskerna, särskilt ansvarsförbindelser, när så är lämpligt. Parlamentet erinrar om den ökade betydelsen av att övervaka hållbarhetsrelaterade finanspolitiska risker. Parlamentet noterar att sådan god praxis för förvaltningen av de offentliga finanserna skulle öka transparensen och ansvarsskyldigheten.

15. Europaparlamentet välkomnar EU-institutionernas och medlemsstaternas omedelbara och samordnade ekonomisk-politiska svar i syfte att undvika en kraftig ökning av företagsinsolvens och arbetslöshet. Parlamentet rekommenderar att det mer allmänna stödet gradvis ersätts med mer riktade system för att begränsa riskerna för att företagen hamnar i nödlägen och drabbas av negativa effekter. Parlamentet rekommenderar att det offentliga stödet endast inriktas på företag som är bärkraftiga på lång sikt, mot bakgrund av EU:s gröna och digitala agenda.

16. Europaparlamentet noterar att finanspolitikens inriktning på medlemsstatsnivå, liksom den makroekonomiska ramen, ofta har främjat en procyklisk finanspolitik i både goda och dåliga tider, på så sätt att man under vissa perioder inte har byggt upp tillräckliga buffertar och under andra perioder inte i tillräckligt hög grad har utnyttjat det finanspolitiska utrymmet. Parlamentet noterar vidare att det fanns ett positivt samband mellan medlemsstater med finanspolitiskt utrymme och deras förmåga att snabbt mobilisera finanspolitiska stimulanspaket i mycket snabbare takt och utan tillhörande lånekostnader, vilket har bidragit till att mildra pandemins negativa socioekonomiska effekter.

17. Europaparlamentet understryker vikten av finanspolitikens roll, så att medlemsstaterna i lika hög grad kan säkerställa en hållbar, grön, digital och inkluderande återhämtning, å ena sidan, och en hållbar finanspolitik och hållbara statsskulder på lång sikt, å andra sidan.

18. Europaparlamentet anser att den gemensamma europeiska finanspolitiska insatsen (NextGenerationEU) är avgörande för återhämtningen. Parlamentet efterlyser ett snabbt och effektivt utnyttjande av resurserna från NextGenerationEU, samtidigt som man till fullo respekterar de överenskomna kriterierna, vilket kommer att spela en viktig roll när det gäller att stödja en hållbar och inkluderande ekonomisk återhämtning och främja produktiviteten och investeringarna i EU.

En översyn av den makroekonomiska lagstiftningsramen

19. Europaparlamentet betonar den inneboende kopplingen mellan penning- och finanspolitiken, samtidigt som ECB:s mandat och oberoende måste respekteras fullt ut och dess demokratiska legitimitet skyddas. Parlamentet noterar att man genom ett korrekt och ansvarsfullt inrättande av båda politikområdena har lyckats bidra till att tillhandahålla det stöd som krävs till ekonomierna efter covid-19, för det förstnämnda genom att bevara gynnsamma finansieringsvillkor och för det sistnämnda genom att stödja företag, arbetstagare och människor, för att visa att dessa politikområden är redo att reagera på denna kris. Parlamentet anser att ett alltför tidigt tillbakadragande av finanspolitiken också bör undvikas för att inte motverka återhämtningsprogrammets stimulanseffekter.

20. Europaparlamentet betonar att penningpolitiken har burit den största bördan när det gäller stabilisering under de senaste åren och de senaste kriserna. Parlamentet noterar att den kris som har orsakats av pandemin har visat att penningpolitiken inte på egen hand kan ansvara för stabiliteten och att finanspolitiken bör spela en starkare roll. Parlamentet anser att den nuvarande penningpolitiken är ackommoderande och stöder den ekonomiska återhämtningen under krisen, men varnar för att i alltför hög grad förlita sig på en ackommoderande penningpolitik och extremt låga kostnader för statsskulderna.

21. Europaparlamentet betonar att den nationella finanspolitiken, tillsammans med unionens politik, kommer att spela en viktig roll för att fullgöra Europeiska unionens åtaganden och ansvar i den globala kampen mot klimatförändringarna.

22. Europaparlamentet understryker att det finns strukturella faktorer såsom åldrande, ökat sparande, låg inflation, investeringsbenägenhet och en produktivitetsnedgång som skulle kunna hålla de reala räntorna låga på medellång till lång sikt. Parlamentet anser att den makroekonomiska politiken bör ta itu med de faktorer som ligger till grund för risken för sekulär stagnation genom reformer som främjar tillväxt och produktivitet samt som är balanserade och socialt rättvisa. Parlamentet påminner om att sekulär stagnation i allmänhet kännetecknas av bland annat en krympande arbetskraft, låg efterfrågan, ett alltför högt sparande och låga investeringar.

23. Europaparlamentet betonar behovet att vara beredd på mindre positiva scenarier. Parlamentet noterar att effekterna av covid-19-chocken har ökat sparandet och att vissa investeringsval har försenats. Parlamentet påpekar att när restriktionerna har lättats och ekonomin har återhämtat sig kan räntorna komma att stiga till följd av högre inflationsförväntningar. Parlamentet betonar vikten av att främja offentliga och privata investeringar för att frigöra

ytterligare kapital, i synnerhet inom ramen för EU:s återhämtning. Parlamentet understryker att det inte enbart är investeringsnivån som inverkar på tillväxten utan även inrättandet av investeringsprogram samt investeringsprogrammens kvalitet och genomförande. Parlamentet konstaterar att investeringarna minskade avsevärt under den senaste krisen och betonar vikten av den ekonomiska återhämtningen för att öka investeringarnas lönsamhet.

24. Europaparlamentet anser att en lämplig och trovärdig ram för ekonomisk styrning är ett nödvändigt krav för en hållbar finanspolitik och en skuld- och underskottsutveckling som säkerställer trovärdiga vägar för skuldminskning, genom att främja en långsiktig hållbar och inkluderande tillväxt och samtidigt säkerställa gynnsamma finansieringsvillkor, särskilt på lång sikt. Parlamentet anser vidare att ramen bör inkludera aspekter för att undvika en procyklisk politik och bygga upp tillräckliga buffertar i goda tider för att vid behov kunna ha en kortsiktig makrostabiliseringsfunktion och säkerställa en förbättrad och transparent styrning, vilket i sin tur leder till en ekonomi som fungerar för människor.

En omfattande hållbarhetsanalys av statsskulderna

25. Europaparlamentet betonar att statsskulderna har ökat avsevärt och uppgår till nästan 102 % av euroområdets sammanlagda skuldkvot i förhållande till BNP, med en ytterligare förväntad ökning under 2021 och 2022, och att vissa medlemsstater redan har betydande skulder. Parlamentet noterar att omständigheterna har förändrats sedan Maastrichtkriterierna fastställdes. Parlamentet betonar därför att ramen för ekonomisk styrning bör ses över mot bakgrund av det rådande ekonomiska klimatet och att den, samtidigt som den bygger på erfarenheterna från den befintliga ramen och fullt ut respekterar fördragen, bör vara faktabaserad och framtidsinriktad.

26. Europaparlamentet anser att unionens ram för ekonomisk styrning måste ses över för att göra skuldreglerna enklare och verkställigheten bättre och utformad för att stödja långsiktig ekonomisk tillväxt, med lämpliga offentliga och privata investeringar.

27. Europaparlamentet anser att man inom ramen för en reviderad ram för ekonomisk styrning bör överväga hur man kan säkerställa en sådan landsspecifik takt för minskning av statsskulderna som garanterar långsiktig finanspolitisk hållbarhet och hållbar och inkluderande tillväxt. Parlamentet kräver att skuldmålen på ett korrekt sätt ska återspegla både den nya ekonomiska verkligheten och de landsspecifika utmaningarna.

28. Europaparlamentet anser att europeiska säkra tillgångar skulle stärka den finansiella stabiliteten, förbättra den penningpolitiska transmissionen och bidra till att stärka eurons internationella roll.

29. Europaparlamentet är medvetet om att mycket stora budgetunderskott under 2020 och 2021 och den nominella BNP-förlusten kommer att återspeglas i skuldkvoten i förhållande till BNP.

30. Europaparlamentet konstaterar att de låga räntorna minskar trycket på finanspolitiken genom att minska räntekostnaderna för statsskulderna. Parlamentet kräver att konsekvenserna av de låga räntorna och en eventuell ändring av dessa samt eventuella framtida penningpolitiska åtgärder på ett lämpligt sätt måste beaktas i analysen av statsskuldernas hållbarhet på medellång sikt. Parlamentet konstaterar att medlemsstaternas riskpremier kan öka, särskilt för länder med hög eller växande skuldsättning, och att detta skulle kunna sätta ytterligare press på finanspolitiken och ekonomin.

31. Europaparlamentet betonar att räntekostnaderna för lån sannolikt kommer att förbli låga under en överskådlig framtid på grund av att en stor andel av skuldbördan omfattas av långa löptider och i vissa fall består av obligationer med negativ avkastning, och primära underskott kan uppvägas av gynnsamma ränte- och tillväxtskillnader. Parlamentet betonar att det rådande positiva läget avseende räntekostnaderna för lån kan ändras relativt snabbt, medan en hållbar minskning av statsskulderna tar betydligt längre tid. Parlamentet anser att fördelarna med låga räntekostnader för lån är att det innebär en möjlighet att upprätthålla och gradvis minska de höga skuldnivåerna i riktning mot en hållbar nivå, främja potentiell tillväxt och öka ekonomins motståndskraft.

32. Europaparlamentet påpekar att det finns strukturella problem som ligger bakom den asymmetriska tillväxttakten i medlemsstaterna. Parlamentet anser att tillväxt inte är det enda målet, eftersom uppnåendet av en ekonomi som fungerar för människor och målen i den gröna given och Parisavtalet kräver riktat politiskt stöd, inbegripet finanspolitiska insatser.

33. Europaparlamentet påminner, utöver reformer, om vikten av tillväxtfrämjande politik och hållbara privata och offentliga investeringar som syftar till att öka tillväxtpotentialen och till att uppnå EU:s mål, med fokus på de gröna och digitala omställningarna, på att öka tillväxtpotentialen, konkurrensen och produktiviteten samt på att främja den inre marknaden. Parlamentet upprepar att framtidsinriktade investeringar och utgifter har positiva spridningseffekter på skuldernas hållbarhet på medellång till lång sikt. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att föra en hållbar finanspolitik och samtidigt bevara nationellt finansierade och tillväxtfrämjande offentliga investeringar.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att eftersträva en omfattande och transparent hållbarhetsanalys av statsskulderna för att stödja beslutsfattarnas beslut att fastställa en lämplig landsspecifik, tydlig och transparent anpassningsbana. Parlamentet betonar användningen av innovativa verktyg och tekniker, såsom stresstester och stokastiska analyser, för att bättre återspegla riskerna för den offentliga skuldutvecklingen (såsom ränte- och tillväxtskillnader, skuldsammansättning, demografi och hållbarhet) och de offentliga utgifternas kvalitet.

EU:s Ram för samordning av finanspolitiken

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att under översynsprocessen reflektera över finanspolitikens roll i den europeiska ekonomin för att ta itu med de brister som redan identifierats i EU:s finanspolitiska ram före utbrottet ([29]), och även med tanke på pandemins följder.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma hur man kan främja finanspolitisk hållbarhet och kontracykliska regler, och överväga att förenkla ramen och förbättra kommissionens oberoende när det gäller tillämpningen av reglerna inom en mer ansvarsfull ram med större egenansvar. Parlamentet efterlyser dessutom väldefinierade flexibilitetsmekanismer som utlöses på ett transparent sätt när denna flexibilitet är väl motiverad och säkerställer större effektivitet och trovärdighet. Parlamentet betonar vikten av en ram som säkerställer samordning av finanspolitiken, beaktar förändringar i ekonomier och finansieringsvillkor och tar hänsyn till medlemsstaternas särdrag och politiska mål. Parlamentet anser dessutom att EU:s ram för samordning av finanspolitiken bör göra det möjligt att främja EU:s långsiktiga hållbara och inkluderande tillväxt, samtidigt som man bibehåller skyddsåtgärder när det gäller risker för skuldhållbarheten.

37. Europaparlamentet noterar den europeiska finanspolitiska nämndens förslag om att EU:s finanspolitiska ram bör byggas utifrån tre principer: i) ett skuldankare – dvs. ett skuldkvotsmål och en landspecifik anpassningsbana för att minska skuldkvoten mot detta mål, ii) en enda indikator för finanspolitiska resultat – dvs. en utgiftsregel för länder med skulder som överstiger skuldkvotsmålet, och iii) en allmän undantagsklausul som stöds av ett yttrande på grundval av oberoende analyser och rådgivning.

38. Europaparlamentet påpekar att det behövs en realistisk och transparent fastställd landspecifik skuldanpassningsbana för att bättre anpassa den till ländernas verklighet och återspegla graden av hållbar skuldsättning i medlemsstaterna.

39. Europaparlamentet anser, i linje med den europeiska finanspolitiska nämndens förslag, att en utgiftsregel med ett tak ([30]) för nominella offentliga utgifter när ett lands statsskuld överstiger ett visst tröskelvärde kan tillhandahålla mer transparenta finanspolitiska regler inom EU. Parlamentet anser att utgiftstakets tillväxttakt skulle avgöras av den förväntade potentiella produktionstillväxten, den förväntade inflationen och avståndet till skuldankaret. Parlamentet noterar att räntekostnader för lån och utbetalningar av arbetslöshetsersättning (på oförändrade nivåer) är undantagna, och utgiftsökningarna justeras med hänsyn till effekterna av godtyckliga ändringar i de offentliga inkomsterna (dvs. direkta och indirekta skattesatser).

([29]) Den europeiska finanspolitiska nämnden (2018), årsrapport 2018, september, och den europeiska finanspolitiska nämnden (2020), årsrapport 2020, september.

([30]) Ett tak som fastställs för 3–5 år utifrån den förväntade potentiella produktionstillväxten, den förväntade inflationen och avståndet från skuldankaret.

40. Europaparlamentet konstaterar att den landsspecifika vägen med medlemsstaternas egenansvar kommer att stärka trovärdigheten och förbättra medlemsstaternas efterlevnad av reglerna. Parlamentet noterar vidare att den landsspecifika vägen bör vara resultatet av en transparent och heltäckande ekonomisk analys och en diskussion mellan medlemsstaterna och kommissionen, inom ramen för den europeiska planeringsterminen, där ett samråd med den europeiska finanspolitiska nämnden och nationella oberoende finanspolitiska institutioner kan övervägas när så är lämpligt.

41. Europaparlamentet understryker att utgiftsreglerna har inbyggda automatiska stabiliseringsegenskaper ([31]). Parlamentet noterar att utgiftsreglerna har visat sig vara mer effektiva när det gäller att minska finanspolitikens procykliska snedvridningar ([32]). Parlamentet betonar vikten av automatiska stabilisatorer inom ramen för en växande osäkerhet. Parlamentet noterar vidare rekommendationen från den europeiska finanspolitiska nämnden att upprätta ett kompensationskonto där avvikelser från den planerade ökningen av primära nettoutgifter ackumuleras.

42. Europaparlamentet påpekar att de parametrar som utgör kärnan i ramen för ekonomisk styrning enkelt måste kunna observeras och kontrolleras av de politiska beslutsfattarna för att öka transparensen och begripligheten både för beslutsfattarna och allmänheten. Parlamentet noterar att koncept såsom en produktionsgapsanalys inte uppfyller dessa kriterier. Parlamentet betonar att osäkerheten kring produktionsgapet kommer att vara ännu högre under perioden efter krisen än tidigare. Parlamentet hävdar att även om den potentiella produktionstillväxten inte kan observeras och måste uppskattas, är det mindre sannolikt att den blir föremål för revideringar än att produktionsgapet blir det.

43. Europaparlamentet föreslår, i linje med den europeiska finanspolitiska nämnden, att kommissionen rekommenderar en allmän undantagsklausul i händelse av oförutsebara ekonomiska händelser och att rådet fattar beslut om detta, samt att det kan stödjas av ett yttrande på grundval av en oberoende och väldefinierad ekonomisk analys i syfte att minska komplexiteten och bevara förmågan att agera i händelse av oförutsebara omständigheter. Om ett oberoende organ är involverat betonar parlamentet dock behovet av ett ytterligare klargörande av det oberoende organets sammansättning för att säkerställa objektivitet i bedömningen av regler, vilket skulle säkerställa dess oberoende och garantera att processen inte försenas.

44. Europaparlamentet understryker att när de offentliga finanserna utsätts för press finns det en tendens att minska de offentliga investeringarna. Parlamentet konstaterar att de nuvarande ekonomiska, sociala och miljömässiga utmaningarna i EU kräver riktade insatser avseende bland annat social motståndskraft, klimatförändringar och digitalisering. Parlamentet betonar vikten av EU:s ram för ekonomisk styrning för att göra det möjligt för regeringar att skydda offentliga investeringar utan att äventyra skuldhållbarheten. Parlamentet understryker att ytterligare ansträngningar måste göras för att förbättra de offentliga finansernas kvalitet. Parlamentet begär att den reviderade ramen ska lägga större vikt vid de offentliga skuldernas kvalitet. Parlamentet betonar att de offentliga finansernas kvalitet förbättrar landets långsiktiga skuldhållbarhet och ökar den långsiktiga tillväxtpotentialen.

45. Europaparlamentet betonar den europeiska finanspolitiska nämndens åsikt att vissa tydligt avgränsade utgifter för att främja hållbar tillväxt skulle uteslutas från tillväxttaket för de primära nettoutgifterna.

46. Europaparlamentet betonar att regeringarnas inkomster är en viktig del av de offentliga finansernas hållbarhet, och deras stabilitet kan bidra till en trovärdig strategi för minskning av statsskulderna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att ytterligare bekämpa skattebedrägeri, skatteundandragande, skatteflykt och penningtvätt. Parlamentet upprepar att effektiva åtgärder på detta område från medlemsstaternas sida skapar förtroende för styrningen av de offentliga finanserna. Parlamentet noterar behovet av att säkerställa en ansvarsfull utgiftspolitik för att undvika påtryckningar för att höja skatterna.

47. Europaparlamentet noterar att den europeiska finanspolitiska nämnden har varit en stark förespråkare för att införa en gemensam finanspolitisk kapacitet på europeisk nivå, vilket skulle skapa incitament för bättre efterlevnad av EU:s finanspolitiska regler. Parlamentet noterar även att denna åsikt har delats av andra institutioner, såsom IMF och ECB.

([31]) I den europeiska finanspolitiska nämndens bedömning av EU:s finanspolitiska regler med fokus på sex- och tvåpacken (*Assessment of EU fiscal rules with a focus on the six- and two-pack legislation*) anges följande: Taket för de primära nettoutgifterna har en inbyggd automatisk stabiliseringsegenskaper: när den faktiska produktionen ökar långsammare än den trendmässiga takten för potentiell produktion kommer ökningen av de primära nettoutgifterna att överstiga den senare, samtidigt som en ökning av utgifternas andel av BNP kommer att bidra till att stabilisera ekonomin. Vice versa gäller att när den faktiska BNP:n växer snabbare än den trendmässiga takten kommer nettoutgifterna att minska i förhållande till BNP.

([32]) Manescu, C., Bova, E. (2021), *Effectiveness of national expenditure rules: Evidence from EU member states*.

48. Europaparlamentet välkomnar initiativen NextGenerationEU och SURE. Europaparlamentet betonar att NextGenerationEU finansieras genom skuldemissioner som garanteras av EU-budgeten. Parlamentet understryker att EU-skuldemissioner ([33]) kommer att ge ett nytt utbud av europeiska tillgångar av hög kvalitet. Parlamentet uppmanar kommissionen att till fullo utnyttja återhämtningspaketets och SURE-instrumentets potential för att förbättra konvergensen mellan medlemsstaterna, främja EU:s politik och minska EU:s sårbarhet för ekonomiska chocker. Parlamentet noterar att de nuvarande NextGenerationEU- och SURE-instrumenten har utformats för att vara tillfälliga och betonar vikten av en transparent återbetalningsplan för den skuld som härrör från NextGenerationEU- och SURE-obligationer.

Övervakning av makroekonomiska obalanser

49. Europaparlamentet betonar vikten av förfarandet vid makroekonomiska obalanser när det gäller att upptäcka, förebygga och åtgärda makroekonomiska obalanser i EU. Parlamentet noterar revisionsrättens slutsatser ([34]) att förfarandet vid makroekonomiska obalanser generellt sett är väl utformat, men att dess potential inte fullt ut har utnyttjats på ett sätt som säkerställer att obalanserna genomförs och korrigeras på ett ändamålsenligt sätt. Parlamentet noterar vidare att klassificeringen av medlemsstater med obalanser inte är transparent, att allmänheten inte är medveten om förfarandet och dess konsekvenser och att rekommendationerna inte i tillräcklig utsträckning främjar politiska åtgärder för att komma till rätta med dessa obalanser, särskilt i euroområdet.

50. Europaparlamentet efterlyser en mer effektiv användning av rapporten om förvarningsmekanismen, och noterar samtidigt kommissionens senaste tekniska översyn av resultattavlan för förfarandet vid makroekonomiska obalanser, och välkomnar den utförliga och omfattande analys som ligger till grund för rapporten. Parlamentet insisterar på att resultattavlan för förfarandet vid makroekonomiska obalanser måste fokuseras på och anpassas till meningsfulla indikatorer och tröskelvärden som tydligare definierar obalanser i euroområdet samt är databaserade och transparenta. Parlamentet påminner om att de landspecifika rekommendationerna är en framåtblickande vägledning för medlemsstaterna. Parlamentet anser att en bättre efterlevnad av återhållsamma rekommendationer måste uppnås och att landsspecifika rekommendationer som är relevanta för förfarandet vid makroekonomiska obalanser bör inriktas på politiska åtgärder som direkt kan påverka obalanserna och vara förenliga med rekommendationerna för euroområdet, om så är lämpligt.

51. Europaparlamentet anser att tydlighet och konsekvens när det gäller samspelet mellan förfarandet vid makroekonomiska obalanser och stabilitets- och tillväxtpakten är avgörande för att säkerställa att deras mål uppnås.

52. Europaparlamentet stöder i detta avseende förslagen från den europeiska finanspolitiska nämnden om att man ska införliva överväganden från förfarandet vid makroekonomiska obalanser vid fastställandet av ovannämnda utgiftsregel, varmed, baserat på en ömsesidig överenskommelse, länder med stora underskott i bytesbalansen skulle ha ett lägre tak för sina utgiftsmål, medan länder med ett alltför stort överskott skulle ha ett högre tröskelvärde för utgiftsökningstakten.

53. Europaparlamentet efterlyser större deltagande av makrotillsynsmyndigheter för att bättre identifiera makroekonomiska obalanser ur makrotillsynssynpunkt, och av nationella produktivitetsråd för att öka den gemensamma förståelsen av den makroekonomiska utvecklingen i förfarandet vid makroekonomiska obalanser.

Styrning

54. Europaparlamentet understryker vikten av EU:s institutionella ram och gemenskapsmetoden för att fastställa och effektivt verkställa reglerna och för att värna om och främja ett starkt politiskt egenansvar och en stark politisk ansvarsskyldighet samt betonar att ett svagt politiskt egenansvar eller politisk ansvarsskyldighet på nationell nivå förvärrar den bristande efterlevnaden.

55. Europaparlamentet betonar att ramen för ekonomisk styrning behöver stärkas vad gäller demokratisk legitimitet, ansvarsskyldighet och granskning. För att förbättra egenansvaret anser parlamentet att ansvaret måste ligga på den nivå där beslut fattas eller genomförs, med nationella parlament som granskar nationella regeringar och med Europaparlamentet som granskar EU:s verkställande organ. Parlamentet understryker därför institutionernas roll och betonar vikten av att säkerställa rätt ansvarsförhållande mellan de olika institutionerna vid genomförandet av EU:s ram för ekonomisk styrning.

([33]) NextGenerationEU- och SURE-obligationer.
([34]) Särskild rapport nr 03/2018: Revision av förfarandet vid makroekonomiska obalanser (MIP), Europeiska revisionsrätten.

56. Europaparlamentet påminner om att den europeiska planeringsterminen är en väletablerad ram för att samordna budget-, ekonomi-, social- och sysselsättningspolitiken i hela Europeiska unionen och för att stödja EU:s långvariga mål för hållbar tillväxt, hållbara offentliga finanser och uppåtgående konvergens. Parlamentet konstaterar att planeringsterminen sedan den inrättades har utvidgats till att bland annat omfatta frågor som rör finanssektorn och beskattning samt målen för FN:s mål för hållbar utveckling. Parlamentet konstaterar att EU måste uppfylla principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter för att ytterligare stärka den ekonomiska och sociala motståndskraften. Parlamentet påminner om att främjandet av hållbar tillväxt innebär att man främjar en finanspolitik som syftar till att på medellång sikt uppnå försiktiga offentliga finanser och finanspolitisk hållbarhet, främja socialt rättvisa strukturreformer, öka investeringarna för att öka tillväxtpotentialen och stödja en inkluderande övergång till en hållbar och digital ekonomi. Parlamentet betonar vikten av ett större samarbete i den politiska samordningen mellan ministrarna för sysselsättning och socialpolitik och finansministrarna, särskilt i euroområdet. Parlamentet noterar att konceptet med den europeiska planeringsterminen infördes genom förordning (EU) nr 1175/2011, som är en del av översynen av EU:s ekonomiska styrning, och att kommissionens förslag om hur planeringsterminen kan förbättras välkomnas.

57. Europaparlamentet framhäver bristen på egenansvar som en av den europeiska planeringsterminens främsta svagheter. Parlamentet noterar att denna ram måste innehålla en uppsättning långsiktiga mål och riktlinjer på EU-nivå, som samordnar de politiska val som på ett korrekt sätt återspeglar nationella behov och prioriteringar och underbyggs av en öppen och inkluderande politisk dialog mellan EU och nationella institutioner och intressenter. Parlamentet anser att erfarenheterna från styrningsstrukturen för faciliteten för återhämtning och resiliens utgör en utmärkt möjlighet i och med att de kan användas på området nationellt egenansvar, främjande av EU:s strategiska mål, hållbar tillväxt och landsspecifika rekommendationer.

58. Europaparlamentet begär att på lämpligt sätt få delta i den europeiska planeringsterminen. Parlamentet betonar vikten av den fullständiga debatten för att fastställa de övergripande målen och riktlinjerna.

59. Europaparlamentet påminner om att det även i avtalet om bättre lagstiftning anges att Europaparlamentet och rådet som medlagstiftare ska utöva sina befogenheter på lika villkor och att kommissionen därför måste behandla dem lika, och betonar de nationella parlamentens roll och ansvar. Parlamentet påpekar att artiklarna 121 och 126 i EUF-fördraget inte ger parlamentet rätt att vare sig granska eller ändra rådets rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen.

60. Europaparlamentet efterlyser en striktare demokratisk granskning på EU-nivå och på nationell nivå för att hålla de nationella regeringarna ansvariga. Parlamentet betonar att starkare nationellt politiskt egenansvar eller ansvarsskyldighet leder till bättre efterlevnad. Parlamentet efterlyser en vidareutveckling av det interparlamentariska samarbetet, inbegripet den konferens som föreskrivs i artikel 13 i finanspakten för att vid behov möjliggöra omfattande diskussioner i rätt tid.

61. Europaparlamentet noterar vikten av EU:s makroekonomiska dialog för att stärka egenansvaret och förbättra den politiska samordningen, och begär därför att de stärks genom en dialog på euroområdesnivå och nationell nivå med företrädare för regeringar, arbetsgivarorganisationer och fackföreningar, och att man på båda nivåerna överväger utbyten med centralbankerna.

62. Europaparlamentet erinrar om att parlamentets behöriga utskott, i linje med lagstiftningen, får bjuda in rådets ordförande, kommissionen och, i förekommande fall, Europeiska rådets ordförande eller Eurogruppens ordförande till det berörda utskottet, liksom de medlemsstater som är föremål för ett särskilt förfarande för ekonomisk styrning.

63. Europaparlamentet betonar vikten av att genomföra den europeiska pelaren för sociala rättigheter och miljömålen i enlighet med EU:s åtaganden vad gäller klimat, miljö och hållbar utveckling. Parlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen och Europeiska rådet att ta hänsyn till dessa åtaganden i den ekonomiska styrningen av unionen. Parlamentet anser att den sociala resultattavlan i den europeiska pelaren för sociala rättigheter bör beaktas fullt ut vid övervakningen av medlemsstaternas resultat i förhållande till principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Parlamentet noterar kommissionens initiativ att bekräfta att den reviderade sociala resultattavlan kommer att ingå i ramen för den politiska samordningen inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Parlamentet noterar att EU:s ledare välkomnade de europeiska arbetsmarknadsparternas gemensamma förslag om en alternativ uppsättning indikatorer för att mäta ekonomiska, sociala och miljömässiga framsteg, som komplement till BNP, som ett välfärdsmått för inkluderande och hållbar tillväxt. Parlamentet begär att resultattavlorna bättre ska återspeglas i de politiska rekommendationerna.

64. Europaparlamentet anser att anpassningen av den nationella finanspolitiken till EU:s åtaganden enligt Parisavtalet bör vara en prioritering och att konceptet med konkurrenskraftig hållbarhet och dess fyra områden, som identifierades i den årliga strategin för hållbar tillväxt 2020, bör fortsätta att vara de övergripande prioriteringarna i EU:s långsiktiga tillväxtstrategi i linje med den europeiska gröna given. Parlamentet noterar att klimatet utgör en verklig och allvarlig risk för hållbarheten hos medlemsstaternas finanspolitik.

65. Europaparlamentet instämmer med revisionsrätten att de landsspecifika rekommendationerna i den europeiska planeringsterminen måste utformas och genomföras bättre ([35]). Parlamentet föreslår att de politiska rekommendationerna bättre inriktas på landsspecifika politiska mål på kort och lång sikt.

66. Europaparlamentet välkomnar de betydande förbättringarna av de oberoende finanspolitiska institutionernas roll i den nationella budgetprocessen, genom att stärka transparensen och ansvarsskyldigheten för finanspolitiken med hjälp av såväl övervakning som oberoende analyser. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att oberoende finanspolitiska institutioner uppfyller villkoren för att fullgöra sina mandat och uppgifter, och understryker vikten av att säkerställa dessa institutioners ansvarsskyldighet gentemot Europaparlamentet och de nationella parlamenten, beroende på vad som är lämpligt.

67. Europaparlamentet understryker att för att förbättra genomförandet bör varje medlemsstat sträva efter ett starkt egenansvar när det gäller rekommendationerna för den ekonomiska politiken och att rätt balans bör eftersträvas, i detta sammanhang, mellan ömsesidigt stöd, grupptryck, incitament och avskräckande åtgärder.

68. Europaparlamentet välkomnar antagandet av det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om nya egna medel, inbegripet en färdplan för införandet av nya egna medel.

69. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ytterligare reflektera över utformningen och genomförandet av makroekonomiska anpassningsprogram, särskilt behovet av att ytterligare öka transparensen, egenansvaret och den demokratiska ansvarsskyldigheten i beslutsprocessen, med ett lämpligt deltagande av berörda parter och Europaparlamentet. Parlamentet påminner kommissionen och rådet om den ståndpunkt om förordning (EU) nr 472/2013 som parlamentet antog i plenum.

70. Europaparlamentet noterar att medlemsstater som lämnar ett makroekonomiskt anpassningsprogram också är föremål för förstärkt övervakning inom ramen för den europeiska planeringsterminen och i förekommande fall kan fördjupade granskningar genomföras.

71. Europaparlamentet noterar att Eurogruppen och eurotoppmötet är informella diskussionsforum inom Ekofinrådet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att agera inom gemenskapsramen för att garantera Europaparlamentets roll som medlagstiftare och dess rätt till demokratisk kontroll.

72. Europaparlamentet begär att Eurogruppen ska omfattas av en arbetsordning som ökar transparensen i beslutsfattandet och ansvarsskyldigheten. Parlamentet efterlyser en ömsesidig förståelse mellan Eurogruppen och Europaparlamentet om hur dessa mål bäst kan uppnås. Parlamentet understryker vikten av mekanismer som gör det möjligt för medlemsstater utanför euroområdet att delta i diskussionen, när så är lämpligt.

73. Europaparlamentet betonar att beslutsramen för EU:s ekonomiska styrning måste följa gemenskapsmetoden.

74. Europaparlamentet betonar vikten av en debatt om ekonomisk styrning med medborgarna, det civila samhällets organisationer och arbetsmarknadens parter samt en rad berörda parter på europeisk, nationell, regional och lokal nivå inom ramen för konferensen om Europas framtid. Parlamentet anser i detta sammanhang att konferensen om Europas framtid är ett tänkbart forum för att diskutera en ökad demokratisk legitimitet genom ett utökat deltagande från parlamentets sida i tillhandahållandet av ett offentligt och demokratiskt forum för att fastställa och verkställa gemensamma EU-regler för samordning av den ekonomiska politiken.

o

o o

75. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Eurogruppen, Regionkommittén, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt medlemsstaternas regeringar och parlament.

([35]) Europeiska revisionsrätten.